

3.8 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

3.8.1 การประเมินค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่สูญเสียไป

ในการประเมินค่าความสูญเสียจากระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่สูญเสียไปออกมาเป็นตัวเงิน สำหรับพื้นที่ศึกษา นี้ วิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การประเมินค่าความเสียหายในรูปของการผลิต เพราะทรัพยากรเกือบทุกชนิดในพื้นที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการผลิต ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรน้ำ ซึ่งมีผลต่อการประมง หรือทรัพยากรสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตโดยตรง หรือในส่วนของป่าไม้ ก็เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร ดังนั้นในการประเมินค่าความเสียหาย จึงจะใช้วิธีการซึ่งจะแสดงรายละเอียดในส่วนที่ 3.8.2 ซึ่งจะเป็นการประมาณการและการเปรียบเทียบมูลค่าการผลิตในอนาคต

3.8.2 การเปรียบเทียบทางเลือกในการพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ใน 2 ลักษณะ คือ

- ก) ไม่มีการลงทุนใดๆ
- ข) มีการลงทุนภาครัฐในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว

ในการเปรียบเทียบทางเลือกในการพัฒนา ได้ใช้วิธีการประมาณการการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GDP) ของพื้นที่ ซึ่งประมวลผลจากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ในพื้นที่ศึกษา ได้แก่ จ.พัทลุง 10 อำเภอ 1 กิ่ง (ทั้งจังหวัด) จ.สงขลา (12 อำเภอในลุ่มน้ำจาก 16 อำเภอของจังหวัด) และ จ.นครศรีธรรมราช (2 อำเภอในลุ่มน้ำจาก 21 อำเภอ 2 กิ่งของจังหวัด) ในช่วงปี (พ.ศ.2539-2546) ซึ่งจัดทำโดยกองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเป็นข้อมูลระดับพื้นที่ที่ล่าสุด แสดงในรูปของข้อมูลย้อนหลัง จากนั้น จึงได้ทำการประมาณการผลิตประชาชาติของพื้นที่ศึกษาใน 2 กรณี คือ (ก) ภายใต้สมมติฐานว่าไม่มีการลงทุนใดๆ และ (ข) มีการดำเนินงานโดยการลงทุนภาครัฐตามแผนแม่บทที่นำเสนอในการศึกษาครั้งนี้

ผลสรุปจากการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

(1) **ประมาณการผลิตประชาชาติในพื้นที่ศึกษา ปี พ.ศ. 2539-2546**
จากการวิเคราะห์พบว่า GDP จากพื้นที่ลุ่มน้ำ มีมูลค่า 96,294 ล้านบาทในปี 2539 เพิ่มขึ้นเป็น 123,783 ล้านบาทในปี 2546 คิดเป็น ร้อยละ 52-53 ของ GDP ของ 3 จังหวัด ในขณะที่ประชากรในพื้นที่มีประมาณ 1.4-1.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 44 ของจังหวัดทั้งสาม ในส่วนของรายได้ต่อหัวนั้น ได้เพิ่มขึ้นจาก 67,024 บาท/ปี เป็น 82,260 บาท/ปี ในช่วงเวลาดังกล่าว

(ในราคาประจำปี) (ตารางที่ 3.1 ในภาคผนวก) **ในด้านโครงสร้างการผลิต** การเกษตรมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 23 โดยที่การประมงเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 9 ของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ **ในด้านอัตราการเพิ่มของผลิตภัณฑ์ลุ่มน้ำ** การเกษตรมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยถึงร้อยละ 3 ต่อปี และการประมงขยายตัวร้อยละ 3.13 ต่อปี ส่วนกิจกรรมที่ไม่ใช่การเกษตร มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 0.54

ถึงแม้ว่าในภาคนอกเกษตรนี้ อุตสาหกรรมการผลิตจะมีอัตราขยายตัวที่สูงกว่า คือ ร้อยละ 5.28 แต่ก็มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 29 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติของพื้นที่ ส่วนกิจการโรงแรมและร้านอาหารซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีการขยายตัวไม่สูงนัก คือ ร้อยละ 1.78 ต่อปี และมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 2 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติของพื้นที่ (ตารางที่ 3.2 ในภาคผนวก) ในสภาพดังกล่าวนี้ ทรัพยากรธรรมชาติจึงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะเป็นฐานสำคัญของการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มจากกิจกรรมเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่

เมื่อพิจารณาปริมาณผลผลิตกับความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ จะดูเหมือนหนึ่งว่าไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างกัน เพราะการผลิตโดยรวมยังคงเพิ่มขึ้น แต่ประเด็นที่อธิบายได้ว่า การผลิตที่เพิ่มขึ้นนั้น ได้มาจากการใช้ทรัพยากรอย่างเข้มข้นมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการประมง มีการใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำมากขึ้น และมีการเพาะเลี้ยง ตลอดจนการจัดการอย่างอื่น เช่นการปล่อยพันธุ์ปลาและกุ้งในทะเลสาบเป็นครั้งคราวมากขึ้นด้วย จึงทำให้ไม่เห็นความเชื่อมโยงกับความเสื่อมโทรมของทรัพยากรได้ชัดเจนเท่าที่ควร

(2) ประเมินการกรณี ก. หากไม่มีการลงทุนใดๆ การศึกษานี้ได้ประมาณการมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติของพื้นที่ โดยพิจารณาจากอัตราเพิ่มในอดีตของแต่ละสาขา ประกอบกับแนวโน้มที่ได้จากการศึกษาในรายละเอียดของแต่ละสาขา และได้จัดทำประมาณการรายได้สำหรับช่วง พ.ศ. 2547-2556 สรุปได้ว่า หากไม่มีการลงทุนใดๆ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติของพื้นที่จะเพิ่มขึ้นจาก 123,783 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 160,184 ล้านบาท ในปี 2556 คือมีอัตราเพิ่มประมาณร้อยละ 2.58 ต่อปี ซึ่งต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของรายได้ประชาชาติโดยรวมของประเทศ ซึ่งมีการประมาณการไว้ว่าจะอยู่ในระดับร้อยละ 5-6 ต่อปี (ตารางที่ 3.3 ในภาคผนวก)

(3) ประเมินการกรณี ข. เมื่อมีการลงทุนตามแผนแม่บท เมื่อมีการลงทุนตามแผนฯ คาดว่าจะทำให้เพิ่มผลผลิตประชาชาติจากกรณี ก. โดยที่การประมาณการนี้ เป็นการคาดคะเนโดยใช้วิจารณ์ของผู้เชี่ยวชาญที่ทำการศึกษารายละเอียดในแต่ละสาขา โดยมีสมมติฐานต่างๆ ที่ใช้ในการประมาณการดังนี้

การเกษตร มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 0.75 จากการจัดการทรัพยากรน้ำและป่าไม้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การประมง มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 1.57 สำหรับการประมงแบบจับ เนื่องจากมีการใช้ทรัพยากรอย่างเต็มที่แล้วในปัจจุบัน จึงสามารถเพิ่มการผลิตได้อีกเพียงเล็กน้อยจากการบริหารจัดการที่ดีขึ้นโดยมาตรการต่างๆ ที่นำเสนอ ส่วนการเพาะเลี้ยงอาจมีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เป็นร้อยละ 4.7 หรือเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3.13 เพราะสามารถเพิ่มผลผลิตและพื้นที่เพาะเลี้ยงได้ง่ายกว่า

การผลิตนอกภาคเกษตร ในด้านอุตสาหกรรมการผลิต จะมีอัตราเพิ่มของผลผลิตสูงขึ้นร้อยละ 1.32 จากการบริหารจัดการด้านการผลิตที่ลดการใช้วัตถุดิบ การจัดการของเสีย ฯลฯ และในด้านการท่องเที่ยว จะมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 1.78 จากการเปิดแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มเติม แต่เนื่องจากรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงจะสร้างรายได้เพิ่มขึ้นไม่มากนัก

รายละเอียดการวิเคราะห์เชิงปริมาณ และข้อสมมติฐานอื่นๆ มีดังแสดงในภาคผนวก

ผลการประมาณการโดยใช้สมมติฐานข้างต้น เมื่อมีการดำเนินการตามแผนแม่บท จะทำให้ผลิตภัณฑ์รวมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเพิ่มขึ้นจาก 160,184 ล้านบาทในกรณีฐาน เป็น 176,185 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 3.6 ต่อปี และรายได้ต่อหัวของประชากรในพื้นที่จะเพิ่มขึ้นในปีที่ 10 จาก 99,619 บาท เป็น 109,571 บาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 (ตารางที่ 3.3 และ 3.4 ในภาคผนวก) ในรายละเอียดแล้ว ผลิตภัณฑ์ประชาชาติของพื้นที่ในปีที่ 10 ของแผนเพิ่มขึ้น 16,602 ล้านบาท และเมื่อวิเคราะห์มูลค่าผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากกรณีฐานในแต่ละสาขา ก็จะทำให้เห็นว่ามูลค่าผลผลิตที่เพิ่มจะอยู่ในสาขาการประมงเพาะเลี้ยง (กว่าร้อยละ 36) และการโรงแรมกับร้านอาหาร (กว่าร้อยละ 19) โครงสร้างการผลิตของเศรษฐกิจกลุ่มน้ำจะไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ระหว่างกรณีฐานกับกรณีแผนแม่บท กล่าวคือสัดส่วนของการประมงจะสูงขึ้นเล็กน้อย (จากร้อยละ 8.46 เป็น 9.47) ส่วนนอกภาคเกษตร สัดส่วนของอุตสาหกรรมการผลิตและการโรงแรมจะมีสูงขึ้น (อุตสาหกรรมการผลิตจากร้อยละ 39.87 เป็นร้อยละ 41.36 และ โรงแรมและร้านอาหาร จากร้อยละ 1.96 เป็นร้อยละ 2.13) (ตารางที่ 3.5 ในภาคผนวก) ถ้าคิดเป็นสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์ในแต่ละสาขาเทียบกับมูลค่าผลผลิตทั้งหมดที่เพิ่มขึ้น การประมงจะมีค่าถึงร้อยละ 20 ทั้งจากการจับและการเพาะเลี้ยง ในส่วนของการเพิ่มจากภาคนอกภาคนั้นก็ยังมีค่าสำคัญ คือจะเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 68 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มน้ำส่วนที่เพิ่มขึ้น เป็นมูลค่า 77,766 ล้านบาท (ตารางที่ 3.6 ในภาคผนวก)

เมื่อคิดมูลค่าของผลิตภัณฑ์รวมที่เพิ่มในช่วงเวลาที่วิเคราะห์ เปรียบเทียบกับมูลค่าการลงทุนในแผนแม่บทจำนวน 13,690 ล้านบาทแล้ว นับว่าเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ ทั้งหมดนี้ยังไม่รวมผลตอบแทนที่วัดเป็นตัวเงินไม่ได้ (Intangible benefits) ซึ่งจะอยู่ในรูปความเป็นอยู่ของชุมชนในลุ่มน้ำฯ ที่มีความมั่นคงทางด้านสังคมและทางด้านสุขภาพ เพิ่มเติมจากทางด้านเศรษฐกิจอีกด้วย

ภาคผนวก

รายละเอียดการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1. ประเมินการผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายสาขาของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติของพื้นที่ลุ่มน้ำสงขลา ได้แก่ผลรวมของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในพื้นที่ (ตามนิยามของผลิตภัณฑ์ประชาชาติของจังหวัดต่างๆ ที่ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ; สศช. ใช้อยู่) แต่เนื่องจากพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาครอบคลุมหลายจังหวัด และบางส่วนของจังหวัด กล่าวคือ จังหวัดพัทลุงทั้งจังหวัด จังหวัดสงขลาเฉพาะอำเภอที่อยู่รอบทะเลสาบ และจังหวัดนครศรีธรรมราชเฉพาะส่วนใต้ที่ติดกับทะเลสาบ จึงต้องประมาณการเฉพาะมูลค่าของผลิตภัณฑ์ประชาชาติจากข้อมูลของจังหวัดส่วนที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ

วิธีการที่ใช้ในการประมาณการผลิตภัณฑ์ของลุ่มน้ำ คือการถ่วงน้ำหนักของผลิตภัณฑ์จังหวัดในลุ่มน้ำ โดยใช้สัดส่วนของพื้นที่หรือประชากรเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก ทั้งนี้ โดยใช้ดุลยพินิจของผู้ศึกษา ประกอบกับการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในแต่ละสาขาการผลิตเป็นหลัก

สาขาการผลิต	สมมติฐาน	พัทลุง	สงขลา	นครศรีฯ
เกษตรกรรม ป่าไม้	พัทลุงทั้งจังหวัด ส่วนจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ด้านนี้เพียงครึ่งเดียวของจังหวัด สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ด้านนี้ในลุ่มน้ำน้อยมาก	1	0.5	0.01
การประมง	พัทลุงทั้งจังหวัด ส่วนจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ทำการประมงอยู่ในลุ่มน้ำ และยังเป็นแหล่งประมงทะเลด้วย จึงมีน้ำหนักมาก ส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการประมงในพื้นที่บ้าง แต่เป็นสัดส่วนน้อย	1	0.8	0.05
การเหมืองแร่	พัทลุงทั้งจังหวัด ส่วนจังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่มีกิจการนี้ในพื้นที่	1	0	0
สาขาการผลิตอื่นๆ	พัทลุงทั้งจังหวัด ส่วนของจังหวัดสงขลา กิจกรรมส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราชมีเพียงส่วนน้อย	1	0.8	0.05

คณะผู้ศึกษาใช้การถ่วงน้ำหนักนี้ นำไปปรับค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดของจังหวัดทั้งสามในลุ่มน้ำ ทั้งในส่วนที่เป็นมูลค่าในราคาประจำปี และราคาคงที่ปี พ.ศ. 2531 ทั้งนี้ เพื่อการวิเคราะห์โครงสร้างของการผลิตในลุ่มน้ำและแนวโน้มของการผลิตในขั้นต่อไป

ผลการประมาณการได้สรุปไว้ในรายงานส่วนหน้าแล้ว ส่วนการประมาณการที่ได้แสดงในตารางที่ 1 และ 2

2. การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายสาขาในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

การวิเคราะห์แนวโน้ม ใช้วิธีหาค่าอัตราการเพิ่มของผลผลิตในแต่ละสาขาโดยการใส่สมการถดถอยในรูปของสมการลอการิทึม

$$Y(t) = Y(0) e^{gt}$$

โดยที่ $Y(t)$ = ผลผลิตสาขา Y ในปี t
 $Y(0)$ = ผลผลิตของสาขา Y ในปีฐาน
 g = อัตราเพิ่มของผลผลิต
 t = เวลาที่นับจากปีฐาน

ในการประมาณการอัตราเพิ่ม g โดยวิธีการสมการถดถอย ได้ยุบรวมสาขาเศรษฐกิจบางสาขาเข้าด้วยกัน คือให้มีเฉพาะสาขาเกษตรกรรมและป่าไม้ โดยสาขาประมงจะแยกเป็น ประมงประเภทจับและประมงประเภทเพาะเลี้ยง โดยใช้สมมติฐานว่าการเพาะเลี้ยงมีมูลค่าประมาณร้อยละ 25 ของมูลค่าการประมงทั้งหมด ทั้งนี้โดยการประมาณการจากข้อมูลสถิติประมงของจังหวัด

3. การพยากรณ์ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายสาขา

ในการพยากรณ์ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายสาขาลุ่มน้ำในอนาคต สำหรับปี พ.ศ. 2547-2556 ได้ทำ 2 กรณีดังที่ได้อธิบายไว้แล้วในรายงานส่วนหน้า คือ กรณีฐานที่ไม่การดำเนินการใดๆ และกรณีที่มีการดำเนินการตามแผนแม่บท ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงสมมติฐานที่ใช้ในแต่ละกรณี ดังนี้

สาขาการผลิต	กรณีฐาน	กรณีแผนแม่บท
เกษตรกรรมและป่าไม้	เพิ่มในอัตราเดิมที่ได้จากการประมาณการ คือร้อยละ 3.01 ต่อปี	ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นจากการจัดการทรัพยากรป่าไม้และน้ำที่ดีขึ้น ลดการเสียหายจากภัยแล้งและน้ำท่วม ตลอดจนเรื่องการสูบน้ำเค็มเข้าไร่นา และการปรับปรุงพันธุ์พืชที่ปลูกให้เหมาะสม การทำไร่นาสวนผสม เป็นต้น สมมติให้ผลผลิตในสาขานี้เพิ่มขึ้นได้อีกร้อยละ 25
ประมงจับ	ไม่มีการเพิ่มขึ้นเพราะทรัพยากรถูกใช้อย่างเต็มที่ นั่นคือให้อัตราเพิ่มเท่ากับร้อยละ 0	มีการจัดการหลายๆ ด้าน ซึ่งทำให้การทำประมงจับมีมูลค่าสูงขึ้น จึงให้มูลค่าในส่วนนี้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1.57 ต่อปี หรือร้อยละ 50 ของอัตราเพิ่มในอดีต

สาขาการผลิต	กรณีฐาน	กรณีแผนแม่บท
ประมงเพาะเลี้ยง	เพิ่มในอัตราเดิมจากการประมาณการ คือเท่ากับร้อยละ 3.13 ต่อปี	มีการควบคุมคุณภาพน้ำดีขึ้น มีการปรับปรุงเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยง การขยายพื้นที่เพาะเลี้ยง ฯลฯ จึงกำหนดให้อัตราเพิ่มของมูลค่าจากการเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 50 หรือเท่ากับร้อยละ 4.7 ต่อปี
อุตสาหกรรมการผลิต	เพิ่มในอัตราเดิม คือ ร้อยละ 5.28 ต่อปี	กำหนดให้อัตราเพิ่มสูงขึ้นอีกร้อยละ 25 จากอัตราเดิม จากการพัฒนาระบบการผลิตให้เป็นเทคโนโลยีสะอาด การมีการลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงได้
โรงแรมและร้านอาหาร	เพิ่มในอัตราเดิม คือร้อยละ 1.78 ต่อปี	เสนอให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง และเป็นการท่องเที่ยวที่มีการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริงสู่ชุมชน การท่องเที่ยวจึงนำไปสู่การขยายตัวของการผลิตในสาขานี้ก็เท่าตัว คือร้อยละ 100
การผลิตนอกสาขาเกษตรอื่นๆ	เพิ่มในอัตราเดิม คือร้อยละ 0.54 ต่อปี	กำหนดให้เพิ่มขึ้นจากอัตราเดิมอีกร้อยละ 50 เนื่องจากการดำเนินงานตามแผนก่อให้เกิดรายได้และกระตุ้นการใช้จ่ายโดยรวม

ตารางสรุป

ตารางที่ 3.1 ประมาณการมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พ.ศ. 2539 และ 2546

หน่วย: ล้านบาท

	2539	2546	ร้อยละ
ภาคเกษตร	19,051	28,051	22.66%
1 กลีกรรรมและป่าไม้	9,799	15,643	12.64%
2 ประมง	9,251	12,408	10.02%
ภาคนอกเกษตร	77,243	95,731	77.34%
3 เหมืองแร่และเหมืองหิน-ดิน	19	145	0.12%
4 อุตสาหกรรมการผลิต	21,059	37,674	30.44%
5 ไฟฟ้า, ก๊าซ และประปา	1,672	2,521	2.04%
6 การก่อสร้าง	6,762	4,612	3.73%
7 การค้าส่ง-ค้าปลีก; ขนส่งยานยนต์และสินค้าอื่นๆ	15,881	19,344	15.63%
8 การท่องเที่ยวและโรงแรม	2,409	2,631	2.13%
9 การคมนาคม คลังสินค้าและสื่อสาร	5,689	5,744	4.64%
10 บริการด้านการเงิน - บัญชี	5,019	2,981	2.41%
11 อสังหาริมทรัพย์	3,736	4,025	3.25%
12 บริหารรัฐกิจกลาง	7,508	5,878	4.75%
13 การศึกษา	5,213	7,132	5.76%
14 สาธารณสุขและสวัสดิภาพสังคม	1,491	2,040	1.65%
15 บริการสังคม อื่นๆ	711	919	0.74%
16 แรงงาน	72	85	0.07%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	96,294	123,783	100.00%
รายได้ต่อหัวของประชากรในกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	67,024	82,260	
ประชากร (1,000 คน)	1,437	1,505	
ประชากรใน 3 จังหวัด	3,262	3,414	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมใน 3 จังหวัด	179,437	235,004	
ร้อยละของประชากรในกลุ่มน้ำ: ในจังหวัด	44.05%	44.08%	
ร้อยละของผลิตภัณฑ์รวมมวลชนในกลุ่มน้ำ: ใน 3 จังหวัด	53.66%	52.67%	

ตารางที่ 3.2 ประมาณการอัตราเพิ่มของผลผลิตรายสาขาในพื้นที่ลุ่มน้ำ

การวิเคราะห์อัตราเพิ่มของการผลิต	ร้อยละต่อปี
สาขาเกษตรกรรม	3.01
ประมง	3.13
อุตสาหกรรมการผลิต	5.28
โรงแรมและร้านอาหาร	1.78
สาขานอกเกษตรอื่นๆ	0.54
ผลิตภัณฑ์รวมของลุ่มน้ำ	1.08
ผลิตภัณฑ์รวมของ 3 จังหวัด	3.08

ตารางที่ 3.3 การประมาณการมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมลุ่มน้ำ กรณีฐาน และกรณีแผนแม่บท

หน่วย: ล้านบาท

ประมาณการรายสาขา ปี ค.ศ. 2013	2003	กรณีฐาน 2013	กรณีแผนแม่บท 2013
ภาคเกษตร	28,051	34,688	39,477
กลีกรวมและป่าไม้	15,643	21,140	22,793
ประมง	12,408	13,548	16,684
- ประมงจับ	9,306	9,306	10,882
- ประมงเพาะเลี้ยง	3,102	4,242	5,801
ภาคนอกเกษตร	95,731	125,495	136,708
อุตสาหกรรมการผลิต	37,674	63,866	72,875
การท่องเที่ยวและโรงแรม	2,631	3,143	3,755
การผลิตนอกเกษตรอื่นๆ	55,426	58,486	60,079
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	123,783		
(Gross Provincial Product: GPP)		160,184	176,185
ประชากร (1,000)	1,505	1,608	1,608
รายได้เฉลี่ยต่อหัว	82,260	99,619	109,571

ตารางที่ 3.4 เปรียบเทียบผลการประมาณการระหว่างกรณีฐานและกรณีแผนแม่บท ปี พ.ศ. 2556

เปรียบเทียบการประมาณการในสองกรณี ปี ค.ศ. 2013	มูลค่าเพิ่มขึ้น* (ล้านบาท)	% เพิ่ม*
ภาคเกษตร	4,789	13.80
กลีกรรรมและป่าไม้	1,653	7.82
ประมง	3,136	23.15
- ประมงจับ	1,577	16.94
- ประมงเพาะเลี้ยง	1,559	36.75
ภาคนอกเกษตร	11,213	8.93
อุตสาหกรรมการผลิต	9,009	14.11
การท่องเที่ยวและโรงแรม	611	19.45
การผลิตนอกเกษตรอื่นๆ	1,593	2.72
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	16,002	9.99
(Gross Provincial Product: GPP)		
รายได้เฉลี่ยต่อหัว	9,952	9.99
* จากกรณีฐาน		

ที่มา: ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.5 เปรียบเทียบสัดส่วนของผลิตภัณฑ์รายสาขาระหว่างกรณีฐานและกรณีแผนแม่บท

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจกลุ่มน้ำ	2003	กรณีฐาน (%)	กรณีแผนแม่บท (%)
ภาคเกษตร	22.66%	21.66	22.41
กลีกรรรมและป่าไม้	12.64%	13.20	12.94
ประมง	10.02%	8.46	9.47
- ประมงจับ	7.52%	5.81	6.18
- ประมงเพาะเลี้ยง	2.51%	2.65	3.29
ภาคนอกเกษตร	77.34%	78.34	77.59
อุตสาหกรรมการผลิต	30.44%	39.87	41.36
การท่องเที่ยวและโรงแรม	2.13%	1.96	2.13
การผลิตนอกเกษตรอื่นๆ	44.78%	36.51	34.10
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	100.00%	100.00	100.00
(Gross Provincial Product: GPP)			

ที่มา: ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.6 เปรียบเทียบสัดส่วนของผลิตภัณฑ์รายสาขาที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มมูลค่าผลผลิต ทั้งหมดระหว่าง
กรณีฐานกับกรณีแผนแม่บท

เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมที่เพิ่มขึ้นในช่วง 2004-2013		
ภาคเกษตร	24,192	31.11%
กลีกรวมและป่าไม้	8,240	10.60%
ประมง	15,952	20.51%
- ประมงจับ	8,468	10.89%
- ประมงเพาะเลี้ยง	7,484	9.62%
ภาคนอกเกษตร	53,575	68.89%
อุตสาหกรรมการผลิต	41,880	53.85%
การท่องเที่ยวและโรงแรม	3,109	4.00%
การผลิตนอกเกษตรอื่นๆ	8,586	11.04%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)	77,766	100.00%